RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.892 van 14 oktober 1999
in de zaak A. 87.122/XII-2259.

In zake : Koenraad BOLSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. VAN HOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Michielskaai 7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

tussenkomende partij :

de gemeente HEMIKSEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Koenraad BOLSENS op 5 oktober 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 september 1999 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden houdende de goedkeuring van het besluit van 22 juni 1999 van de gemeenteraad van HEMIKSEM waarbij aan verzoeker de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 7 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 1999, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat A. VANDENHENDE, die loco advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeente HEMIKSEM op de openbare terechtzitting van 12 oktober 1999 vertegenwoordigd was en er een nota met opmerkingen heeft laten neerleggen; dat, aangezien die gemeente niet als verwerende partij in het verzoekschrift was aangewezen en aangezien die aanwijzing ook niet gebeurd is door het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat, de nota als een verzoek tot tussenkomst wordt gezien; dat de raadsman van de gemeente zich daarmee akkoord verklaart;

1. Overwegende dat verzoeker, sinds oktober 1976 personeelslid van de gemeente Hemiksem en tewerkgesteld als badmeester/redder, op 22 juni 1999 door de gemeenteraad van Hemiksem bij wege van tuchtmaatregel van ambtswege ontslagen is; dat, op beroep van verzoeker, de verwerende partij met het besluit dat ver-

zoeker als voorwerp van zijn vordering aanwijst het gemeenteraadsbesluit van 22 juni 1999 heeft goedgekeurd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

Overwegende dat de schorsing bij hoogdringendheid een uitzonderingsprocedure is, die het verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig verstoort en de rechten van de verdediging in belangrijke mate beperkt; dat van die procedure slechts gebruik kan gemaakt worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak hetzij voor elkeen duidelijk is hetzij door de verzoeker duidelijk wordt gemaakt doordat hij aantoont dat een schorsing, afgehandeld volgens de gewone procedure van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, onmiskenbaar te laat zal komen omdat het door de verzoeker aangevoerde ernstig nadeel zich op dat ogenblik gerealiseerd zal hebben en niet of nog slechts zeer moeilijk hersteld zal kunnen worden; dat een verzoeker die te lang wacht met het indienen van zijn vordering zelf het bewijs levert dat de zaak niet hoogdringend is;

3.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker erop wijst dat hij als gezinshoofd moet instaan voor "kost en onderhoud" van zijn echtgenote en twee dochters terwijl het wegval-

len van zijn inkomsten van de ene dag op de andere zijn levensstandaard sterk doet verminderen en zijn sociale situatie ingrijpend wijzigt, hetgeen "niet te herleiden (is) tot een louter financieel nadeel"; dat hij daaraan toevoegt dat hij "geen aanspraak kan maken op een ziektevergoeding", dat hij van de ene dag op de andere zijn vaste benoeming verliest in een betrekking die nu vacant verklaard kan worden en die dermate gespecialiseerd is dat hij weinig of geen perspectief heeft om elders hetzelfde werk te vinden; dat hij ook een moreel nadeel aanvoert doordat "de gemeente (hem) met de vinger nawijst";

Overwegende, wat de hoogdringendheid betreft, dat verzoeker erop wijst dat hij na de kennisneming van het gemeenteraadsbesluit alles in het werk gesteld heeft opdat de toezichthoudende overheid de straf zou schorsen of niet goedkeuren, dat de schorsing bij hoogdringendheid "de enige mogelijke procedure (is) om onmiddellijk een voorlopige halt toe te roepen aan de onhoudbare financiële, morele en familiale toestand waarin hij dreigt terecht te komen", dat die procedure "de enige uitweg (is) om te vermijden dat hij nog zwaarder in zijn financiële en morele belangen zou getroffen worden, met alle gevolgen vandien op persoonlijk, familiaal en sociaal vlak, en dat een gewone schorsingsprocedure hem wegens het noodzakelijke tijdverloop "in een onmogelijke en tevens onleefbare situatie terecht (zou) brengen";

3.2. Overwegende dat, wat het diligent optreden van verzoeker betreft, de verwerende partij en de tussenkomende partij opmerken dat verzoeker pas 17 dagen na de ontvangst van het bestreden besluit een verzoek tot schorsing bij de Raad van State heeft ingediend waarmee hijzelf aantoont dat er geen sprake kan zijn van uiterst dringende noodzakelijkheid, zeker nu de zaak, na het doorlopen van de beroepsprocedure bij de toezicht-

houdende overheid, bij hem goed gekend was; dat de verwerende partij ook stelt dat, aangezien verzoeker alleen de schorsing vordert van de goedkeuring van de opgelegde tuchtstraf -waarmee hij, door niet tevens de schorsing te vorderen van ook het gemeenteraadsbesluit, "een snellere werkwijze" naast zich neerlegt- de schorsing van die beslissing er haar hoogstens kan toe aanzetten "het goedkeuringsbesluit eventueel her in overweging (te) nemen" maar dat zij daarvoor over zestig dagen beschikt hetgeen niet rechtvaardigt dat hic et nunc de zaak hoogdringend wordt afgehandeld;

Overwegende, wat de hoogdringendheid en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verwerende partij doet gelden dat verzoeker niet aantoont dat de zaak zo "pregnant" is dat een schorsing volgens de gewone procedureregeling voor een groot deel haar nut zal verloren hebben omdat de schade zich reeds in verregaande mate gerealiseerd zal hebben; dat in dat verband zij stelt dat het moreel nadeel in ieder geval zal weggenomen worden door een schorsing van tenuitvoerlegging die binnen afzienbare tijd tussenkomt en dat verzoeker voor het overige niet aantoont waarom een gewone schorsingsprocedure niet afgewacht kan worden maar dat hij enkel "pure stijlclausules" en "terminologische zeepbellen" formuleert die geen uiterst dringende noodzakelijkheid adstrueren; dat de uiteenzetting van de tussenkomende partij dezelfde strekking heeft met dien verstande dat zij er ook op wijst dat het nadeel niet voortvloeit uit het bestreden goedkeuringsbesluit maar uit het oorspronkelijk tuchtstrafbesluit van de gemeenteraad;

3.3. Overwegende dat de uiteenzetting van de verwerende partij en van de tussenkomende partij in de hierna vermelde mate wordt bijgevallen: verzoeker heeft sinds vrijdag 17 september 1999 kennis van het besluit waarbij de hem opgelegde tuchtstraf goedgekeurd is; hij

heeft tot 5 oktober 1999 gewacht om bij uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot schorsing in te dienen; achttien dagen wachten om dan door dezelfde raadsman een verzoekschrift te laten indienen dat, op één middel na, de woordelijke overname is van het beroepschrift dat dezelfde raadsman bij de minister van Binnenlandse Aangelegenheden had ingediend bevat een duidelijke aanwijzing dat verzoeker zelf de zaak niet absoluut hoogdringend vindt; daarenboven toont verzoeker niet concreet aan waarom een schorsing van het bestreden besluit, dat van zijn tuchtrechtelijke verwijdering uit de dienst een juridisch volwaardige beslissing heeft gemaakt en dat daarom samen met dat tuchtstrafbesluit als een bron van nadeel kan worden gezien, na het voeren van een gewone schorsingsprocedure overeenkomstig het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, -schorsing waarin de verwerende partij een rechtsgrond kan vinden om de zaak in functie van de overwegingen van het schorsingsarrest in heroverweging te nemen- onmiskenbaar te laat zou komen om het ingeroepen nadeel te keren omdat dat nadeel op dat ogenblik reeds onherstelbare sporen nagelaten zal hebben: het verlies van een beroepsinkomen, zonder dat daarbij aanvaardbaar wordt gemaakt dat het gezin van verzoeker over geen mogelijkheid beschikt om de periode te overbruggen die het herstel van dat financieel nadeel voorafgaat -hier de korte periode die een gewoon schorsingsarrest voorafgaat-, verantwoordt het beroep op de dringende noodzakelijkheid niet en moreel nadeel zal in ieder geval verholpen worden door een dergelijke schorsing, minstens zet verzoeker niet uiteen welk onherstelbaar nadeel zich op dat vlak kan voltrekken;

4. Overwegende dat verzoeker het hoogdringend karakter van zijn vordering niet bewijst; dat aldus niet voldaan is aan een van de drie grondvoorwaarden vereist om de vordering in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HEMIKSEM in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**